

964. Motivet för Filosopen, be-
skänket om handlingsmoralitet. Men
motivet till affekten, har ingen mora-
lisk grund: Det har inte sin grund
hvarken i Samvettet eller i Förnuftet.
Motivet till denna handling är en
gänting Annat, än en drift, hvilken
Människan har gemensamt med
djuren. Och älskämålet, som borde
vara gäntet, förskändes i antagandet
den Gudomliga välsignelsen, är i
de flesta fall, antagande det finliga
begäret. Huruvida, således, alla
kan denna handling inte hålla
prof inför Förnuftet, detsamma.

965. Men må det moraliska och
juridiska ansvaret ändå drabba
den, som är delaktig i hand-
lingen, om de af intet vidare
följes. Men då följderna af den
na handling öfvergå till en grä-
sön, hvilken alldeles handling
inte varit delaktig: ja, är det
klart som dagen, att denna
person får stå för Föräldrarnas
brott, förklarar och detta är
nu ett juridiskt ansvar.

Om drabbar Barnen nemligen
en olycka, tvärtill de själva inte
är skulden, men det moraliska
ansvaret för Barnens timliga och
eviga oför, derest inte förklaring
mellan (kommer) måste drabba
äldern.

966. Mya Handboken, Författaren ka-
de äfven borta begäret, att synda
Känslan bör hållas öfver, än minsta
När människan gör, att Männen
inför Gud ä äga och föräldrar
vårns, för sina öfver och förväg
våle syndiga anlag.

967. Men då man själv är dyg-
lig och inte har prof att Männen öfver
sin moraliska förnedring: då kan
man göra fästa ut både den syndi-
ga affekten och födelser, och i det
hållet öfver sin synd bekännelse
på följande sätt. "Jag fattig dyg-
lig människa som af dygdiga för-
äldrar född, jemväl sedes på många
faldigt sätt dygdas öfver påfäst
bekändes och att jag påfäst
att dig öfver allting, och min